

РЕШЕНИЕ

№ 6203

гр. София, 26.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Вяра Русева

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5523** по описа за **2022** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Старт Спед“ ЕООД срещу съдебно решение от 12.04.2022 г. по нахд № 13871/2020 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, наказателно отделение /НО/, 1- ви състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 22 – 006680/13.04.2020 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда” - С., с което на касатора за нарушение на чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) на основание чл. 416, ал. 5 от КТ е наложено административно наказание- имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за неизпълнение на даденото с Протокол за извършена проверка № 1934310/12.12.2019 г. задължително предписание № 8.

С жалбата се иска отмяна на решението като неправилно и незаконосъобразно. Излагат се доводи, че касаторът не е извършил вмененото му с наказателното постановление нарушение, а съдът неправилно е приел за установена изложената в административния акт фактическа обстановка. Твърди се, че от приложените по преписката доказателства безспорно се установява изплащането от страна на дружеството- работодател, обезщетение за неизползван платен годишен отпуск на лицето А. Г.. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на

процесното НП. Подробни доводи излага в писмени бележки в които поддържа, че лицето се е възползвало от правото си да ползва полагащия му се отпуск, поради което и не му се дължало обезщетение.

Ответникът по касационната жалба Директор Дирекция Инспекция по труда С. чрез процесуалния си представител оспорва жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град IV-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, от въззивната инстанция е установена следната фактическа обстановка: била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на „Старт Спед“ ЕООД от служители на Д „ИТ“ С.. Констатираните нарушения били обективирани в протокол изх. № ПР1934310/12.12.2019 г., съгласно който на дружеството били дадени за изпълнение 11 (единадесет) задължителни предписания. Предписание № 8 било в насока работодателят да определи и изплати обезщетение за неизползвания платен годишен отпуск, пропорционално на времето, което се признава за трудов стаж, на А. Х. Г., съгласно чл. 224, ал. 1 КТ. Срокът за изпълнение на предписанието, определен от контролните органи е бил до 19.12.2019 г. За времето от 21.01.2020 г. до 28.02.2020 г. била извършена последваща проверка на касатора от служители на Д „ИТ“ С.. Въз основа на изискани и представени от дружеството документи до приключването на проверката, те констатирали, че даденото с протокол изх. № ПР1934310/12.12.2019 г. задължително предписание № 8 не е било изпълнено, като от страна на дружеството не били ангажирани доказателства, удостоверяващи заплащането на обезщетението на А. Г.. Констатациите на инспекторите били обективирани в протокол за извършена проверка изх. № ПР 19121540/28.02.2020 г.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 22-006680/28.02.2020 г., въз основа на който е издадено и обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че при съставяне на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Установил е, че безспорно е осъществен състава на нарушението.

Настоящият съдебен състав споделя направените от СРС правни изводи по следните съображения: Съгласно чл. 404, ал. 1 от КТ, за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните

последници от тях, контролните органи на инспекцията по труда могат да прилагат принудителни административни мерки, като според т. 1 дават задължителни предписания на работодателите, предприятията ползватели, органите по назначаването и длъжностните лица за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, включително и на задълженията по социално-битовото обслужване на работниците и служителите и на задълженията за информирание и консултиране с работниците и служителите по този кодекс и по Закона за информирание и консултиране с работниците и служителите в многонационални предприятия, групи предприятия и европейски дружества, както и за отстраняване на недостатъците по осигуряването на здравословни и безопасни условия на труда, а според т.12 да дават задължителни предписания на работодателя и органа по назначаването за изплащане на неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения след прекратяване на трудовите правоотношения.

Предвид, че нарушението – неизпълнение на дадено предписание винаги и безусловно се осъществява чрез бездействие, което трае докато бъде преустановено, респективно установено, то след изтичане крайния срок за изпълнението му в случая на 19.12.2019 г., то се счита за извършено. След изтичане на срока, даден за изпълнение на предписанието и неизпълнение на същото, нарушителят осъществява нарушението до момента, когато то бъде установено. Времето, мястото и обстоятелствата, при които е извършено нарушението могат да бъдат изведени от установителната част на НП, поради което процесуалните права на дружеството не са нарушени.

Не е спорно между страните, че предписанието не е било обжалвано и е влязло в сила. Задължителното предписание по чл. 404 от КТ е принудителна административна мярка, подлежаща на самостоятелно обжалване по реда на АПК – чл. 405, изр. 1 от КТ. След влизане на предписанието в сила съдът следи единствено за изпълнението на същото, тъй като фактическият състав на нарушението, за което е ангажирана административно-наказателната отговорност включва от обективна страна единствено неизпълнение на това предписание. В тази връзка ирелевантни са причините довели до неизпълнение на даденото предписание. Последното касае законосъобразността и правилността на даденото предписание и подлежи на проверка в процедурата по оспорването му, не и в настоящото производство. Следва да се отбележи, че правилността и законосъобразността на задължителните предписания на административния орган, са предмет на отделно производство. Следователно и с оглед липсата на доказателства за противното, съставът на вмененото нарушение - неизпълнение на предписание на административен орган в указан срок, е осъществен. В конкретният случай на процесното дружество в качеството му на работодател, е издадено задължително предписание със срок на изпълнение 19.12.2019 г. Към датата на последващата проверка, резултатите от която са обективирани в протокол от 28.02.2020г липсват доказателства, от които да се установи предписанието да е било изпълнено, а именно, че е изплатено дължимото обезщетение за неизползвания платен годишен отпуск, пропорционално на времето, което се признава за трудов стаж, съгласно чл. 224, ал. 1 от КТ.

Настоящият съдебен състав счита, че фактическите констатации в процесните АУАН и НП не са опровергани от събраните по делото доказателства в т.ч. представените пред настоящата съдебна инстанция. В тежест на работодателя е да докаже, че е изпълнил влязлото в сила предписание в частност - да изплати обезщетението за

неизплатен годишен отпуск на лицето А. Х. Г.. Към датата на последващата проверка работодателят е представил платежни ведомости- фишове за месеците от март 2019г. до юли 2019г., които удостоверяват изплатени трудови възнаграждения на лицето, но в тях не е начислено и изплатено обезщетението по чл. 224, ал.1 от КТ, и не може да се приеме, че доказват изпълнението на задължението. Извършено надлежно плащане на дължимото обезщетение следва да бъде удостоверено със съответния писмен документ с подпис на лицето, или с разходен касов ордер, разписка или банково извлечение. На следващо място следва да се има предвид, че трудовото правоотношение на лицето Г. със „Старт Спед“ ЕООД е прекратено със заповед, считано от 11.07.2019г., а предписанието е дадено с протокол от 12.12.2019г., поради което представените пред въззивния съд фишове няма как да установяват обстоятелства, относими към предмета на спора. Представените пред касационна инстанция платежен фиш от м.07.2019г в който по твърдения на касатора била коригирана „техническа грешка“ и било отразено начисленото за редовен годишен отпуск и платежна ведомост не са относими в настоящото производство предвид наличието на влязло в сила предписание. Дружеството е могло да предяви тези документи, респ доводи, касаещи незаконосъобразността на предписанието при оспорването му в производство по реда на Административно-процесуалния кодекс, на основание чл. 405 КТ, което не е сторено. След като предписанието е влязло в сила, не може да се поставя под въпрос законосъобразността му, още повече в производство, което има за предмет правните последици от неизпълнението му в срок. Не се спори, че предписанието не е било оспорено и/или отменено по административен и/или съдебен ред. Последица от необжалването е влизането в сила на предписанието, с което е преклудирана и възможността да се релевира инцидентно негова незаконосъобразност, каквото де факто прави касаторът посредством представените пред касационната инстанция документи. Буди недоумение факта, защо не са представени на по-ранен етап от производството, което и внася съмнение дали не са съставени за целите на настоящия процес. В подкрепа на горното е и противоречието в тезата на касатора застъпено от една страна в касационната жалба в която твърди, че обезщетението е изплатено, а от друга страна в писмените бележки поддържа тезата, че А. Г. е ползвал полагащия му се платен годишен отпуск, поради което и не следвало да му се изплаща обезщетение. При съдебното оспорване на НП по реда на ЗАНН правно значим и подлежащ на изследване е единствено фактът на неизпълнение на влязло в законна сила предписание като основание по чл.415, ал.1 КТ да се ангажира административно-наказателната отговорност на работодателя – негов адресат. Отрицателна предпоставка за това й ангажиране би била отмяната на предписанието от съда или горестоящ административен орган, тъй като само тогава изпълнението му би било недължимо. В случая такава отмяна не е налице. За да се приеме за основателно възражението, че предписанието е изпълнено следва да бъдат ангажирани доказателства за предприети действия в тази насока, което в настоящия случай не е сторено.

Съдът споделя извода на СРС, че случаят не попада в специалната хипотезата на чл.415в, ал.1 от КТ, в която изрично са изброени тъй като не е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс. Нарушението е формално, то се смята за извършено със самото осъществяване на изпълнителното деяние - в случая неизпълнение на задължително предписание на административния орган. Случаят не може да се счете за маловажен по чл. 415в, ал. 1 от КТ, тъй като по делото

няма данни нарушението да е било отстранено веднага след установяването му, както и безспорно са налице настъпили вредни последици, поради нарушено право на работника/служителя да получи дължимото му обезщетение. Изложени са мотиви за размера на санкцията малко над установения минимум.

С оглед извършената проверка, настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл. 348 от НПК, за отмяна на обжалвания съдебен акт. Решението е съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК.

Относно разноските: С оглед изхода на спора , на касатора не следва да се присъждат разноски. При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноски, на същата се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен съгласно чл.63д ал. 4 от ЗАНН вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 12.04.2022 г. по нахд № 13871/2020 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 1 - ви състав.

ОСЪЖДА „Старт Спед“ ЕООД да заплати на ИА „Главна инспекция по труда“ юрисконсултско възнаграждение в размер 80 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: